

گزارش «وطن امروز» از برنامه‌های ارتش یمن برای خنثی کردن توطئهٔ ائتلاف جدید سعودی

گزینه‌های انصارالله

گروه بین‌الملل: همزمان با تلاش رژیم سعودی برای تشکیل یک ائتلاف جدید دریایی در دریای سرخ و تنگه باب‌المندب، مقامات صنعا هشدار دادند هر گونه حضور نظامی با هدف حمایت از اقدامات ریاض یا تلاش خارجی برای شکستن محاصره یمن علیه عربستان، با پاسخ مستقیم نیروهای مسلح یمن روبه‌رو خواهد شد. به گفته مقامات یمن، ائتلاف جدید نه‌تنها معادلات میدانی را تغییر نخواهد داد، بلکه با شکست مواجه خواهد شد و هزینه‌های امنیتی و اقتصادی سنگینی برای حامیان آن به همراه خواهد داشت.

به گزارش «وطن امروز»، این هشدار از سوی کشوری صادر می‌شود که پس از بیش از یک دهه جنگ، محاصره و فشار اقتصادی، دیگر بازیگری حاشیه‌ای در معادلات امنیتی منطقه نیست. ناظران تحولات یمن معتقدند این کشور در سال‌های گذشته با توسعه توان موشکی، پهپادی و دریایی خود نشان داده که می‌تواند امنیت کشتیرانی در یکی از حساس‌ترین گذرگاه‌های جهان را تحت تأثیر قرار دهد و حتی ناوگان‌های پیشرفته غرب را با چالش‌های عملیاتی و اقتصادی روبه‌رو کند.

به نوشته روزنامه لبنانی «الاکخبار»، منابع نزدیک به صنعا معتقدند هدف ائتلاف جدید عربستان صرفاً حفاظت از کشتیرانی تجاری نیست، بلکه سعودی می‌کوشد فشار ناشی از محدودیت‌های اعمال‌شده بر صادرات دریایی خود را کاهش دهد و با انتقال میدان تقابل از خشکی به دریا، معادله «محاصره در برابر محاصره» را در هم بشکند. یمن اما در مقابل هشدار داده است هر کشتی یا نیروی نظامی مشارکت‌کننده در عملیات علیه صنعا، ممکن است وارد دایره اهداف نیروهای مسلح این کشور شود.

■ **خط و نشان برای ائتلاف تازه‌تاسیس**

این نخستین بار نیست که سعودی از تشکیل ائتلاف علیه یمن خبر می‌دهد. پیش‌تر در مارس ۲۰۱۵ نیز ریاض با تشکیل ائتلافی نظامی، جنگ گسترده‌ای را علیه یمن آغاز کرد؛ جنگی که با وجود برتری هوایی و تسلیحاتی ریاض، نتوانست صنعا را به تسلیم وادارد یا ساختار نظامی انصارالله را از بین ببرد. پس از ۷ سال جنگ، آتش‌بس سال ۲۰۲۲ موجب شد نبرد وارد وضعیتی موسوم به «نه جنگ، نه صلح» شود. بحرانی شدن شرایط انسانی یمن اما طی چند هفته گذشته، همزمان با تداوم محاصره از سوی عربستان و همچنین شکست مشترک آمریکا و رژیم صهیونیستی در تجاوزات به ایران، یعنی‌ها را به واکنش نشان دادن برای شکستن محاصره در برابر عربستان کشانده؛ تحرکاتی که باعث شد صنعا به صورت رسمی از آغاز راهبرد «محاصره در برابر محاصره» برای ایجاد محدودیت برای شناورهای مرتبط با عربستان خبر دهد. اعلام انصارالله در دریایی علیه کشتیرانی عربستان از سوی یمن طی ۳ هفته گذشته، نقطه عطف تازه‌ای در تقابل ریاض و صنعاست. روبرتزر گزارش داد صنعا این اقدام را پاسخی به ادامه محاصره یمن توسط عربستان می‌داند و در چارچوب این راهبرد، نیروهای یمنی طی چند هفته گذشته از تقابل با شناورهای مرتبط با عربستان خبر داده‌اند؛ شناورهایی که قصد عبور از تنگه باب‌المندب را داشته‌اند. سخنگوی نیروهای مسلح یمن هم بامداد دیروز – شنبه – اعلام کرد همزمان با اجرای راهبرد محاصره در برابر محاصره، حداقل ۸ فکسکس نفتی سعودی طی چند روز گذشته مجبور به تغییر مسیر به سمت دماغه امید نیک شدند. سرلشکر «یحیی سریع»

همچنین به مردم یمن اطمینان داد نیروهای مسلح این کشور در رفع محاصره و بازپس‌گیری تمام حقوق‌شان از هیچ تلاشی دریغ نخواهند کرد.

الجزیره درباره اهمیت راهبرد محاصره سعودی توسط یمن گزارش داد این محاصره با توجه به مسدود شدن مسیر تنگه هرمز برای عربستان اهمیت خاصی دارد. بر اساس گزارش الجزیره، پس از کاهش عبور نفت از تنگه هرمز، ریاض بخش بیشتری از صادرات نفت خود را از طریق خط لوله شرق به غرب به بندر ینبع در ساحل دریای سرخ منتقل کرد و نفتکش‌هایی که از ینبع به سوی بازارهای جهانی حرکت می‌کنند، ناگزیر باید از باب‌المندب عبور کنند و حال این تنگه تحت کنترل صنعا قرار گرفته است. بر مبنای این گزارش، یمن مصمم است با هر گونه ائتلاف تازه‌تاسیس نظامی از سوی عربستان در دریای سرخ مقابله کند تا کنترل باب‌المندب را همچنان در اختیار داشته باشد. رهبران مقاومت یمن به الاخبار گفته‌اند هر گونه تشدید تنش در دریای سرخ و باب‌المندب، پیامدهایی فراتر از یمن خواهد داشت و می‌تواند امنیت یکی از مهم‌ترین گذرگاه‌های تجارت جهان را تحت تأثیر قرار دهد. از نگاه آنان، مسئولیت این پیامدها بر عهده کشورهایی خواهد بود که به جای حرکت به سمت راه‌حل سیاسی، به دنبال گسترش حضور نظامی در منطقه هستند.

■ **هشدار صنعا**

منابع یمنی در گفت‌وگو با «الاکخبار» تأکید کردند تجربه ائتلاف‌های پیشین آمریکا و اروپا در دریای سرخ

نشان می‌دهد برخورداری از ناوشکن، سامانه‌های رهگیری و امکانات اطلاعاتی پیشرفته، الزاما به معنای کنترل کامل این آبراه نیست. به گفته این منابع، توانایی اجرای عملیات نامتقارن، استفاده همزمان از پهپادها و موشک‌های ضدکشتی و تحمیل هزینه‌های سنگین رهگیری، می‌تواند برتری فناوریانه طرف مقابل را فرسوده کند.

اشاره منابع یمنی به ائتلاف‌های به بن‌بست رسیده پیشین در دریای سرخ ناظر به ائتلافی است که آمریکا دسامبر ۲۰۲۳ تحت عنوان «تنگه‌بان رفاه» با مشارکت چند کشور از جمله انگلیس، بحرین، کانادا، فرانسه، ایتالیا و هلند، برای مقابله با عملیات دریایی یمن راه‌اندازی کرد. با وجود آغاز گشت‌های مشترک و رهگیری پهپادها و موشک‌ها، بسیاری از شرکت‌های بزرگ کشتیرانی مسیر کشتی‌های خود را از دریای سرخ به دماغهٔ امید نیک تغییر دادند و این ائتلاف در نهایت نتوانست به اهداف خود دست یابد و در نهایت صنعا از طریق مذاکره به سوی کاهش تنش‌ها حرکت کرد. این در حالی است که این ائتلاف در حال حاضر نیز به صورت رسمی در دریای سرخ فعال است اما در واقعیت میدان اعضای این ائتلاف تحرک خاصی در دریای سرخ ندارند و در عمل این ائتلاف به فراموشی سپرده شده، هرچند به صورت رسمی پایان کار آن اعلام نشده است.

بنابراین تجربه ائتلاف‌های پیشین نظامی مقابل یمن نشان می‌دهد آن ائتلاف‌ها نیز نتوانستند به‌طور کامل اطمینان شرکت‌های کشتیرانی را بازگردانند یا مانع تغییر گسترده مسیرها شوند. اکنون از نگاه صنعا، ائتلاف تازه

عربستان نیز با همان چالش روبه‌رو خواهد شد، چون به گفته کارشناسان، حفاظت دائم از صدها کشتی تجاری در پهنه‌ای وسیع، در برابر حملات پراکنده و کم‌هزینه، مأموریتی پیچیده و فرسایشی است.

■ **اراده یمن و تثبیت معادله**

اراده یمنی‌ها برای تثبیت معادله محاصره در برابر محاصره بسیار زیاد است. «سیدعبدالملک الحوثی» در موضع‌گیری جدید خود عربستان را متهم کرد پس از سال‌ها جنگ، همچنان محدودیت‌ها علیه فرودگاه‌ها، بنادر و اقتصاد یمن را حفظ کرده است. وی هشدار داد هر گونه تشدید نظامی از سوی ریاض، با «تشدید همه‌جانبه» پاسخ داده خواهد شد و معادله «فرودگاه در برابر فرودگاه، بندر در برابر بندر و محاصره در برابر محاصره» اجرا می‌شود.

رهبر انصارالله همچنین تأکید کرد حمایت آمریکا، انگلیس و رژیم صهیونیستی نمی‌تواند عربستان را از پیامدهای ورود به جنگ تازه مصون نگه دارد. به گفته ناظران، این سخنان بیش از آنکه تهدیدی تبلیغاتی باشد، بخشی از راهبرد بازدارندگی صنعاست و ممکن است پاسخ مشابهی علیه زیرساخت‌های اقتصادی عربستان به دنبال داشته باشد.

■ **احتمال بسته شدن باب‌المندب به روی اعضای ائتلاف**

باب‌المندب یکی از مهم‌ترین گلوگاه‌های دریایی جهان است و ۱۲ درصد تجارت دریایی بین‌المللی از این مسیر عبور می‌کند. هر گونه اختلال گسترده در این تنگه می‌تواند نه‌تنها عربستان، بلکه کانال سوئز،

اقتصاد مصر، بازار انرژی و تجارت میان آسیا و اروپا را تحت تأثیر قرار دهد.

صنعا اعلام کرده محدودیت کشتیرانی تنها مرتبط با سعودی است و برای عبور عمومی کشتی‌های تجاری، عوارضی دریافت نمی‌شود. «مرکز هماهنگی عملیات بشردوستانه» وابسته به صنعا نیز گزارش‌ها درباره دریافت پول از کشتی‌های عبوری را رد و تأکید کرد خدمات عبور ایمن، داوطلبانه و رایگان باقی می‌ماند و محدودیت‌ها تنها درباره شناورهای مرتبط با سعودی خواهد بود.

با این حال، «الاکخبار» به نقل از یک منبع نظامی نزدیک به صنعا نوشت: «کشورهایی که به‌صورت عملیاتی در ائتلاف عربستان مشارکت کنند یا برای شکستن محدودیت‌های اعمال‌شده علیه کشتیرانی سعودی وارد عمل شوند، ممکن است با محدودیت متقابل برای کشتی‌های خود روبه‌رو شوند». این هشدار نشان می‌دهد صنعا می‌کوشد میان کشورهای بی‌طرف و اعضای فعال ائتلاف تفکیک ایجاد کند؛ به گونه‌ای که دولت‌های مردد میان همراهی نظامی با ریاض و حفظ عبور کم‌هزینه از باب‌المندب، ناچار به محاسبه مجدد خواهند شد. در این چارچوب، هدف صنعا نابودی نظامی ائتلاف دریایی تازه‌تاسیس ریاض نیست، بلکه به نظر می‌رسد صنعا به دنبال افزایش هزینه حضور در ائتلاف ریاض است.

■ **گزینه‌های فراتر از دریا**

به نظر می‌رسد راهبرد صنعا در برابر ائتلاف نظامی سعودی در دریا تنها به جلوگیری از عبور نفتکش‌های سعودی محدود نمی‌شود. برخی کارشناسان به شکاف‌های درونی ائتلاف تازه‌تاسیس عربستان اشاره کرده و گفته‌اند همین شکاف‌ها می‌تواند فضای بازتری در اختیار انصارالله برای بی‌اثر کردن ائتلاف نظامی ریاض قرار دهد. بر اساس گزارش المیادین، مصر بیش از همه نگران درآمد کانال سوئز و ثبات کشتیرانی است؛ پاکستان باید میان روابط خود با عربستان و ایران توازن برقرار کند؛ ترکیه نیز ملاحظات اقتصادی و سیاسی مستقلی دارد و عمان و امارات هم تاکنون از پیوستن به این ائتلاف خودداری کرده‌اند. تفاوت این منافع می‌تواند مانع شکل‌گیری یک فرماندهی واحد و برخوردار از اراده سیاسی مشترک شود و کارایی این ائتلاف را با چالش روبه‌رو کند.

از سوی دیگر وابستگی عربستان به بندر ینبع و مسیر دریای سرخ، موجب شده حتی تهدید محدود علیه کشتیرانی مرتبط با ریاض، هزینه بیمه، زمان حمله‌ای نقل و ریسک صادرات را افزایش دهد، همچنین کاهش محسوس تردد کشتی‌ها در باب‌المندب پس از عملیات اخیر نشان می‌دهد بازار حمل‌ونقل دریایی به تهدیدهای امنیتی به‌سرعت واکنش نشان داده است. بر اساس داده‌های شرکت «لویذر لیست اینتلیجنس»، شمار عبور از تنگه باب‌المندب در هفته منتهی به ۳۰ ژوئیه ۲۰۲۶ یعنی طی یک هفته گذشته از اعلام محاصره دریایی عربستان از سوی انصارالله، ۲۸ درصد نسبت به هفته قبل کاهش داشته است. آمارهای دریایی حتی نشان می‌دهند در یکی از روزهای هفته گذشته، شمار کشتی‌های عبوری از باب‌المندب به تنها ۱۱ فروند رسید که پایین‌ترین سطح طی چند ماه اخیر است. در این شرایط، بازار جهانی نفت تحت تأثیر راهبرد انصارالله با فشار زیادی روبه‌رو است و به نظر می‌رسد مشتریان نفتی عربستان در نهایت ناگزیر خواهند بود به جای راه‌حل نظامی در برابر یمن، ریاض را به سوی دیپلماسی با صنعا سوق دهند.

در خدمت منافع آمریکا و اسرائیل قرار گرفته است. روفیان خواستار دستیابی به یک اجماع ملی گسترده درباره این موضوع شد و افزود مساله نباید به رویارویی سیاسی – جناحی تبدیل شود.

مداخلات رژیم صهیونیستی در بحران مهاجرتی جنوب اسپانیا در شرایطی مطرح شده است که تنش میان مادرید و تل‌آویو طی سال‌های اخیر بر سر جنگ غزه افزایش یافته و دولت سانچز در شمار دولت‌های اروپایی‌ای قرار گرفته که مواضع انتقادی‌تری نسبت به جنگ علیه غزه اتخاذ کرده‌اند. حتی برخی جریان‌های سیاسی اسپانیا معتقدند فشار مهاجرتی می‌تواند به ابزاری برای تضعیف دولت سانچز و افزایش فشار داخلی و اروپایی بر دولت اسپانیا تبدیل شود.

تحلیلگران اسپانیایی نیز معتقدند تحولات شهر سبسته در شمال آفریقا به مثابه تقلاّی رژیم صهیونی برای تضعیف دولت اسپانیا به شمار می‌رود، چراکه مادرید بارها از نسل‌کشی اشغالگران صهیونیست در نوار غزه انتقاد کرده است و به گفته کارشناسان اسپانیایی، اکنون تحولات شهر سبسته با حمایت رژیم و جریان راست‌گرای تندرو آن صورت گرفته است. آنها اضافه کردند که آمریکا نیز از تضعیف دولت اسپانیا استقبال می‌کند.

«خوزه ورنر» خبرنگار اسپانیایی نیز به پست پسر نتانیاھو اشاره و اظهار کرد: پسر نتانیاھو سال ۲۰۱۹ به این نکته اشاره کرده بود که تل‌آویو از جریان‌های جدایی‌طلب در ۲ شهر سبسته و ملیله اسپانیا حمایت مالی می‌کند. هنوز شک و تردیدی وجود دارد که آنچه امروز اتفاق می‌افتد، انتقام‌جویی از دولت اسپانیاست؟!

خود را آغاز کنند. این پیام پسر نتانیاھو اکنون به عنوان نشانه‌ای از برنامه‌ریزی طولانی‌مدت صهیونیست‌ها از گذشته برای آشوب در اسپانیا ارزیابی شده است؛ کشوری که دارای یکی از بیشترین آمار حامیان فلسطین در میان شهروندان اروپایی است.

■ **ورود مستقیم تل‌آویو به بحران**

درست در اوج بحران مهاجرتی در شهر سبته، «دنی دنون» سفیر رژیم صهیونیستی در سازمان ملل وارد مناقشه شد. دنون در حالی که اسپانیا با وضعیت اضطراری مهاجرتی در سبسته مواجه است، این کشور را به دلیل انتقادهای پیشین از تل‌آویو مورد حمله قرار داد و پرسید: چرا مادرید همچنان «مناطق استعماری در آفریقا» را در اختیار دارد؛ اظهارنظری که اشاره‌ای مستقیم به ۲ شهر سبسته و ملیله بود که مراکش روی آنها ادعا دارد و سفیر رژیم از ادعای رباط برای حاکمیت بر این ۲ شهر حمایت کرد. این اظهارنظر با واکنش وزیر حمل‌ونقل اسپانیا مواجه شد. «اسکار پونته» در پاسخ به پست دنون نوشت: «خب! ظاهراً همه چیز (درباره نقش صهیونیست‌ها در بحران) دارد روشن می‌شود».

برخی سیاستمداران و تحلیلگران اسپانیایی نیز مداخله صهیونیست‌ها در بحران مهاجرتی سبسته را محکوم کردند. «کارولینا الونسو» تحلیلگر سیاسی اسپانیایی، تل‌آویو را به تلاش برای تضعیف دولت سانچز و واکنش به مواضع مادرید درباره جنگ غزه متهم کرد. «گابریل روفیان» نماینده پارلمان اسپانیا و سخنگوی پارلمانی حزب چپ جمهوری‌خواه کاتالونیا (ERC) نیز در شبکه‌های اجتماعی اظهارات مشابهی را مطرح و اظهار کرد: بحران مهاجرت

تحلیلگر مراکشیی در یادداشتی که در رسانه صهیونی «وای‌نت» منتشر شد، مدعی شد تل‌آویو می‌تواند از نفوذ خود در واشگتن برای حمایت دیپلماتیک آمریکا از ادعای مراکش درباره حاکمیت بر سبته و ملیله استفاده کند. چند ماه پیش از بحران کنونی هم «مایکل روبین» تحلیلگر آمریکایی اندیشکده «مریکن اینترپرایز» و چهره نزدیک به محافل سیاست خارجی آمریکا و حامی نتانیاھو، در مقاله‌ای پیشنهاد کرد مراکش یک «راهبیمایی مردمی» بزرگ را برای ورود شهروندان غیرمسلح به ۲ شهر سبته و ملیله سازماندهی کند و در این مناطق پرچم مراکش را برافرازد. روبین در این پیشنهاد، بازپس‌گیری ۲ شهر را بخشی از یک فشار سیاسی علیه اسپانیا مطرح کرده بود.

سال ۲۰۱۹ – ۲۰ سال پیش – نیز یائیر نتانیاھو، پسر بنیامین نتانیاھو یک پیام مداخله‌آمیز درباره ۲ شهر سبته و ملیله منتشر کرده بود. او آن زمان در شبکه اجتماعی ایکس از اعراب و مسلمانان خواست برای «آزادسازی سرزمین‌های اشغالی» سبته و ملیله از دست اسپانیا حرکت

■ **فشار بر اسپانیا از طریق سبته**

با این حال گزارش‌هایی در دست است که نشان می‌دهد صهیونیست‌ها با توجه به روابط نزدیک‌شان با پادشاه مراکش، در چند ماه گذشته به دنبال فشار بر اسپانیا از طریق شهر سبته بوده‌اند.

آوریل ۲۰۲۶، «امین ایوب» نویسنده و

پانزدهم زمانی که اسپانیایی‌ها سال ۱۴۹۷ آن را ۵ سال پس از سقوط گرانادا به‌عنوان آخرین پایگاه حضور اسلام در شبه‌جزیره «ایبیریا» تصرف کردند، تحت حاکمیت پادشاهی اسپانیا درآمد.

مادرید سال ۱۹۹۵ حقوق خودگردانی را به هر ۲ شهر اعطا کرد و آنها را با دیگر مناطق اسپانیا که از نظام غیرمتمرکز مشابهی برخوردارند هم‌راستا ساخت. مراکش همچنان سبته و ملیله را سرزمین‌های اشغالی‌ای می‌داند که از آنها با عنوان «۲ محصوره» یاد می‌کند و مدت‌هاست خواستار حل این مساله از راه گفت‌وگو با اسپانیاست. مادرید در مقابل بر حاکمیت خود بر این ۲ شهر تأکید دارد؛ شهرهایی که به یکی از مهم‌ترین دروازه‌های قاچاق و مهاجرت نامنظم به اروپا از مسیر اسپانیا تبدیل شده‌اند.

این واقعیت باعث شد مقامات مادرید سال ۱۹۹۵ حصارى به طول ۸,۴ کیلومتر میان سبته و خاک مراکش احداث کنند که در بخش‌هایی ارتفاع آن به ۱۰ متر می‌رسد و برای جلوگیری از هر گونه تلاش برای نفوذ، به سیم خاردار، حسگرهای الکترونیک و بلندگو مجهز شده است. حصار مرزی دیگری نیز در میانه دهه ۱۹۹۰ میان ملیله و مراکش ساخته شد. طول این حصار ۱۲ کیلومتر و ارتفاع آن حدود ۲ متر است و به همان تجهیزات الکترونیک برای جلوگیری از ورود نامنظم مهاجران به شهر مجهز شده است. در حال حاضر نقطه بحران مهاجرتی، شهر سبته است. این شهر تنها از طریق یک مرز زمینی به طول ۸,۲ کیلومتر با مراکش هم‌مرز است. سبته از ۳ طرف با آب‌های دریای مدیترانه و اقیانوس اطلس محصور شده و در فاصله ۱۴ کیلومتری سواحل جنوب سرزمین اصلی اسپانیا

گروه بین‌الملل: هجوم کم‌سابقه ده‌ها هزار مهاجر به شهر خودمختار «سبته» در شمال آفریقا که در روزهای پایانی هفته گذشته رخ داد، در ظاهر بحرانی مهاجرتی بود اما همزمان این رخداد با تشدید اختلافات سیاسی میان مادرید و تل‌آویو، پرسش‌های جدی درباره ابعاد سیاسی این بحران ایجاد کرده است.

به گزارش «وطن امروز» بر اساس گزارش آسوشیتدپرس، ۶۰ هزار نفر طی روزهای پنجشنبه و جمعه از مراکش وارد شهر اسپانیایی سبته شدند؛ رقمی معادل ۷۰ درصد جمعیت عادی این شهر. در این موج دست‌کم ۵۷ نفر جان باختند و بخش بزرگی از مهاجران پس از مدتی به مراکش بازگشتند. روبرتزر نیز منشا این موج را ترکیبی از فشارهای اقتصادی و اجتماعی در مراکش، شایعات و اطلاعات نادرست در شبکه‌های اجتماعی و برداشت نادرست از یک حکم اخیر دیوان عالی اسپانیا دانست.

اما آنچه بحران سبته را از یک موج معمول مهاجرتی فراتر می‌برد، زمان‌بندی و زمینه سیاسی آن است؛ بحرانی که درست در شرایطی رخ داده که روابط اسپانیا و رژیم صهیونی به‌شدت تیره شده و در همان روزهای بحران، یک مقام ارشد صهیونیست به‌صورت علنی به مادرید حمله کرد و موضوع حاکمیت اسپانیا بر ۲ شهر سبته و ملیله را پیش کشید.

■ **سبته و ملیله؛ ۲ شهر اروپایی در شمال آفریقا**
اسپانیا ۲ منطقه مرزی محصور در شمال مراکش دارد: سبته و ملیله. سبته سال ۱۴۱۵ میلادی به تصرف پرتغال درآمد و حدود ۲ قرن تحت کنترل این کشور بود تا اینکه در چارچوب پیمان لیسبون که سال ۱۶۶۸ امضا شد، تحت حاکمیت اسپانیا قرار گرفت. ملیله در پایان سده